

Alex Schulman. Glöm mig.

Bookmark förlag.

Ett bibliskt tema är fäders och mödrars missgärningar som kastar sin skugga till tredje och fjärde led. När Alex Schulman i sitt skrivande nu utforskar relationen till mamman Lisette, blir det oundvikligt att han slutligen landar hos morfar Sven Stolpe. Här berättad som en familjetyrann vilken förtrycker och försummar sin dotter och bestraffar henne med frånvaro och undvikande. Samma redskap som dottern sedan gör bruk av mot sin son Alex varje gång han närmar sig den brännande frågan om hennes drickande. I romanen "Glöm mig" är det alkoholen som står i centrum. Alex Schulman skildrar allas utsatthet i detta drama. Sin och brödernas ständigt gnagande oro och desperata försök att undvika mammans vredesutbrott. Maken, pappan, som ständigt medlar mellan sin hustru och hennes omvärld. Lisette själv och den tilltagande ensamheten och isoleringen när till sist det älskade jobbet får nog och visar henne på dörren. I besvikelsen straffar hon sönerna med sitt fortsatta drickande. Det är en smärtsam och plågsam läsning. Alex skildrar relationen till mamman med en uppriktighet han aldrig klarade av att konfrontera henne med i livet. Längtan efter kärlek ställde sig i vägen för en sådan ärlighet. Detta är också en berättelse om medberoendets förbannelse. Hur man tiger, gömmer, glömmar, samtycker och själv fortsätter sitt eget bruk av alkohol, trots att det rättfärdigar någon annans missbruk.

Då och då bryter de ljusa minnena igenom som strålar en mulen dag. Ögonblick då allt var bra, när glädjen var naturlig och självklar. Men fort sluter sig molnen om dessa öppningar och vardagen med ilska, misshandel och alkohol är där igen. I Alex berättelser är han särskilt utsatt för mammans vrede och straffande bortvändhet. Mer än bröderna. Varför det är så blir aldrig riktigt klarlagt. Jag tror det är den frågan som driver Alex i sitt skrivande. När de hämtar hem den berusade Lisette från sommarstugan vägrar hon att åka i Alex bil och skjutsas istället av brodern. "Dig pratar jag inte med", säger hon till Alex. Kanske är det Alex framgång som författare och radioröst som stör henne och väcker avund. Samtidigt som mamman uppmanar Alex att glömma henne bombarderar hon sonen med sms och meddelanden. En längtan efter sonen som bara kan ta sig uttryck genom avvisande. Förtvivlat ger Alex aldrig upp. Hans längtan efter mamman är öppen och inbjudande.

Kanske är det detta släktleds förbannelse: morfar Sven Stolpe, mamma Lisette och sonen Alex Schulman. Jag skulle önska att Alex efter att nu skrivit om sina andra familjerelationer till slut tar sig an denne släktens anfader Sven Stolpe och mer ingående betrakta sitt och de andras liv i ljuset av honom.

”Glöm mig” är en bra bok om kärlek och besvikelse och alkoholens förbannelse i familjerelationer. Den är utgiven som en roman med en dedikation till bröderna att detta är hans egen berättelse som kan skilja sig från deras. Ändå är detta en ”sann” berättelse, så som allas våra känslor och tankar om oss själva och vår historia alltid är sin egen sanning. Glöm inte den här boken.

Jakob Carlander